

שם שמיעה, שאמר חבקוק הנביא, חבקוק ג' שהמעת שמעך יראתי. אנשי אמת - מצד של יעקב, שם ריח ניחח לה, בחטם. שונאי בצע - מצד של הדרבו, רגל רבייה של אDEM הראשו שתחתבר באבות. שלוש מיתות הן: אריה שור נשר, בראייה שמיעה ריח. אDEM - בדרכו.

ושמת עליהם שרי אלפים - מצד אותן א'. ושרי מאות - מצד האות ד', ארבע מאות שנה שנשחטבו יישראל במצרים (בעניות של תורה). שרי חמשים - אותן נ'. ושרי עשרת - אותן י'.

ישראל - באלו המdot נברים, שהם בניים של הקדוש ברוך הוא ושכינתו להיות בהם אנשי חיל, כಗון אשת חיל עטרת בעלה, בעלי חסד. יראי אלהים. אנשי אמת, ולא אנשי שקר, שנבניהם ידרבו נזוב ולא ימצא בפיהם לשון פרמית. וشنאי בצע - כאדם המשם בחקלוק. ולא בערב רב בני השפה ההרעה, שהם בנהש של הארץ לפניו. זהו שכחוב יעשה סה ונהש עפר לחימו, ומפחד לשבע מהעפר, שמחחד שיחסר לו. וכך בעלי בצע, שלא שבעים מכל ממן שבעולם.

וממושם זה פרשוה בעלי המשנה, לא הפרקן הוא העקר אלא המשעה. משום שהקדוש ברוך הוא הוא הוא סתום בסתורי התורה, בפה מתגללה? בפותחות, שהיה שכינה, שהיה צורתו. כמו שהוא ענו - שכינתו ענו. הוא חסיד - והוא חסידת. הוא גבור - והוא גברת על כל אמות העולם. שהוא אמת - והוא אמונה. הוא נביא - והוא נביאה. הוא צדיק - והוא צדקה. הוא מלך - והוא מלכה. הוא מבין - והוא התבונה שלו. הוא בחר - והוא עטרה שלו, עטרת תפארת. וממושם זה פרשונו חכמים, כל מי שאין תוכו בקרו אל יבננס לבית המקדש. כדיוקנא דקווידשא בריך הוא, דאייהו תוכו ושכינתא ברו, והוא תוכו מלגו, והוא ברו מלבר. ולא אשכניאת אייה דלבך, מההוא

רביעאה, דאדם הראשון, דאת לחבר באבן. תלת חיוון איןון, אריה שור נשר, בראייה שמיעה ריחא, אדם בדבירות.

ושמת עליהם שרי אלפים, מפטרא דאת א'. ושרי מאות, מפטרא דאת ד', ארבע מאות שנה דASHTEMODUA ישראל במצרים. (בדלות דאוריתא) שרי חמשים נ'. ושרי עשרה י'.

ישראל באינו מdot אשTEMODUN, דאיינו בניו דקווידשא בריך הוא ושבינתייה. למהוי בהז אנשי חיל, בגוז אשת חיל עטרת בעלה, מארי דחסד. יראי אלהים. אנשי אמת, ולא אנשי שקר, דבני צפניה יישראל לא יעשו עולה ולא ידברו קזב ולא ימצא בפיהם לשון פרמית. ושןאי בצע, בבר נש שמח בחלקו. ולא בערב רב בניו דשפחה בישא, דאיינו בחיה דכל ארעה קדמיה. הרא הוא דכתיב, (ישעה סה) ונחש עפר לחימו, ורחל למשבע מעפרא, דחיל דתחסר לייה. והכי מארי בצע. דלא שבין מבל ממון דעלמא.

ובגין דא אויקמה מהאי מתניתין, לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. בגין דקווידשא בריך הוא אייה סתים בסתרי התורה, بماי אשTEMODUA. במצות, דאייה שכינתייה, דאייה דיוקנאה. בגין דאייה ענו, שכינתייה ענהה. אייה חסיד, ואיה גבור, ואיה גברת על כל אורמי דעלמא. אייה אמת, ואיה אמונה. אייה נביא, ואיה נביאה. אייה צדיק ואיה צדקה. אייה מלך, ואיה מלכות. אייה חכם, ואיה חכמה. אייה מבין, ואיה תבונה דיליה. אייה בחר, ואיה עטרה דיליה, עטרת תפארת. בגין דא אויקמה רבען, כל מי שאין תוכו בקרו אל יבננס לבית המקדש. כדיוקנא דקווידשא בריך הוא, דאייהו תוכו ושכינתא ברו, והוא תוכו מלגו, והוא ברו מלבר. ולא אשכניאת אייה דלבך, מההוא